

Ἡ νομολογία τῶν Δικαστηρίων μας ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐκλογικῶν νόμων οὕτε πλοῦσα εἶνε, οὕτε ὁμοίωμορος, διότι καὶ περιορισμένος ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας τούτων εἶνε καὶ δὲν ἐδόθη αἵτησις ἀναίρεσως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἐνωπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις συνέστη πρὸς τήρησιν τῆς τῶν νόμων ἐνότητος, αἱ δ' ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἐξελέγξων τῶν ἐκλογῶν, ὀφειλόμεναι κυρίως εἰς τὰς σχέσεις τοῦ ὑποψηφίου πρὸς τὴν πλειοψηφίαν δὲν ἔχουσι νομικὴν τινα ἀξίαν δι' ἣν ἡ συγγραφή τοῦ κ. Λυκούδη πληροῦ κενὸν ὑπάρχον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῶν νόμων παρ' ἡμῖν.

Τοῦ ἔργου προτάσσει ὁ συγγραφεὺς μακρὰ προλεγόμενα, ἐν οἷς ἐξετάζει τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν κοινοτήτων ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τὰ ἐκλογικὰ θέματα αὐτῶν, μελετᾷ τὰ ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἰσχύσαντα ἐκλογικὰ συστήματα καὶ ἐκθέτει ἐν τέλει τὰς εὐκαταίας κατ' αὐτὸν μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ. Ὁ κ. Λυκούδης δικαστικὸς λειτουργός, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐξετάζων τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀδικήματα καὶ τὰς παραβάσεις, ἀντιλαμβανόμενος, οὕτως εἰπεῖν, τῆς παθολογικῆς ὄψεως τοῦ κρατούντος ἐκλογικῶν συστήματος, ἐπηρεάσθη εἰς τὰς περὶ αὐτοῦ κρίσεις τοσοῦτον, ὥστε δὲν διστάζει νὰ προτείνῃ τὴν ἀποκοπὴν τῆς χειρὸς πρὸς θεραπείαν τῆς παρονυχίδος. Οὕτω κηρύσσεται κατὰ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, ἣν μάλιστα φρονεῖ, ὅτι δύναται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ περιορίσῃ, ὀρίζουσα προσόντα περιουσίας ἢ διανοητικῆς ἀναπτύξεως εἰς τοὺς ἐκλογεῖς καὶ ἐπεκτείνουσα τὴν ἀνικανότητα περὶ τὸ ἐκλέγειν εἰς τοὺς τιμίους ὀφειλάτας τοὺς ἐκστάντας τῶν ὑπαρχόντων, εἰς τοὺς καθυστεροῦντας ἢ πληρωμῆν πρὸς τὸ δημόσιον ἔξωτος ὅσοι ἐτῶν, εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, εἰς τοὺς κατηγορουμένους, καθ' ὧν ἐξεδόθη ἐνταλμα φυλακίσεως κ.λ.π. ὑποστηρίζει δὲ τὴν κατάρτισιν ἀναλογικῆς τῶν ἐκλογῶν κλίμακος διὰ τῆς ἀπονομῆς πολλαπλοῦ σφαιριδίου εἰς τοὺς ἐπιστήμονας καὶ τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους, πιστεύων ὅτι οὕτω τηρεῖται ἡ περὶ καθολικῆς ψηφοφορίας θεμελιώδης διάταξις τοῦ Συντάγματος καὶ μετριάσσονται τὰ ἐκ τῆς πανδημίου ψήφου κατὰ τὸν συγγραφέα δεινά. Ἀντιθέτως ἀπὸ δικανικῆς ἀπόψεως ὀρθῶτα λίαν προτείνει ὁ κ. Λυκούδης τὸν ὀρισμὸν ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ, τὰ ὅποια νῦν τιμωροῦνται ἐλαφρῶς ὡς ἀπλᾶ ἐκλογικὰ παραβάσεις καὶ τὴν ἀναγραφὴν ἀσθεντοτέρων ποιῶν διὰ τοὺς ὅπωςδῆποτε ἐκδιάζοντες τὴν ψήφον τῶν ἐκλογῶν, διὰ τοὺς ὑποστηρίζοντας διὰ ψευδορκίας τὰς ἐνοστάσεις τῶν περὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον κ. λ. π. Ἐν γένει τὸ ἔργον τοῦ διακεκριμένου δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἔ' ἀποβῆ ἡ χρησιμότητος μὲν βοήθημα διὰ τὴν ἐρμηνεύσιν τῶν ἐκλογικῶν νόμων εἰς πάντα, ἀρετηρία δὲ συζητήσεων ἐπὶ τῶν μεγίστων ἐνδιαφέροντος ζητημάτων, τὰ ὅποια θίγει. Π. Π.

Ἦτο τοῦ κ. Κ. Δ. Κρυστάλλη ἀγγέλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις τομίδιου περιλαμβάνοντος περὶ τὰ 60 ποιήματα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον **Χελιδόνες**. Ὁ κύριος Κρυστάλλης εἶνε νεαρὸς ἡπειρώτης, ὅστις μαθητεύων πρὸ ἔτους περίπου ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαδείου Σχολῆς καλλιερῶν δὲ ἐξ ἐλοτικῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνεσώσως του φιλοτίμως καὶ τὴν ποιήσιν, εἶχεν ἀποστείλῃ ἐνταῦθα πρὸς τύπωσιν ἄλλην τινὰ συλλογὴν ποιημάτων αὐτοῦ, τὴν πρώτην, περιέχουσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πατριωτικὰ τοιαῦτα. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐτυπώθη πράγματι τότε εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος, ἰκανὰ δὲ ἀντίτυπα αὐτῆς διανεμήθησαν εἰσαχθέντα κρυφίως καὶ ἐν Ἠπειρῷ. Δυστυχῶς ὅμως ἐν ἐξ αὐτῶν περιέπεσαν εἰς χεῖρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βουμανικῆς προπαγάνδας ἥτις ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς διοικήσεως τῶν Ἰωαννίνων. Ἦτις πάλιν προέβη εἰς τὴν κατάχεσιν τῶν εὐρεθέντων ἀντίτυπων τῆς συλλογῆς καὶ τὴν καταδίωξιν τοῦ νέου. Οὗτος δὲ διωκόμενος καὶ ἀπειλούμενος νὰ ὑποστῇ τὰς συνέπειας τοῦ κρατούντος ἔχει δρακοντεῖον στρατιωτικῶν νόμων ἠναγκάσθη νῦν κτῆραι νὰ καταφυγῇ διὰ τῶν ὁρέων τῶν τσομερῶν εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἔκτοτε δὲ ἀφιχθεὶς διαμένει ἐνταῦθα. Τῶν ἀπὸ τῆς ἀξίσεώς του δὲ γραθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐδῶ ποιημάτων ἀναγγέλλει νῦν τὴν εἰς σχῆμα 8ον, ἐκ 5 τυπογραφικῶν φύλων, μετὰ φιλοκαλίας ἀντὶ 11) φράγκου ἐνταῦθα καὶ 2 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομῆς κατ' ἀντίτυπον, ἔκδοσιν, προτάσων πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ τίτλου τὸν ἐπόμενον ἰκανῶς ἐπιτυχῆ, συγκινητικώτατον καὶ ἀγνὸν πατριωτικὸν αἰσθημα ἀποπνεύοντα ἔμμετρον πρόλογον :

Τῆς χειμωνιάς ἡ παγωνιάς καὶ τὰ πολλὰ τὰ χιόνια.
Πῶς δὲν ἀφίουν λουλούδα ἔτη γῆ καὶ πρασινάδα,
Καὶ ἡ σκοταδερὰς νυχτεῖας διώχνων τὰ χελιδόνια
Καὶ πᾶν νὰ ξεχειμάσουν σὲ ἔσταν, σὲ γλυκάδα.
Μὰ πᾶν ἀνίξουν τὰ κλαδιά καὶ θῶν' ἢ γῆ χορτάρι.
Κ' ἔργει ἢ Ἄνοι' ἢ γλυκεία, τὰ χειμαδιά τ' ἀφίουν.
Κι' ὅλο χαρὰ γυρίζουν, τραλά, γεμάτα χαρῆ,
Καὶ ἔστη παλά τὸς τῆ φυλῆ ἄλλην καινούρια χιόνια.
Κ' εἶμαι τῆς πατρίδος μου ἢ ἄρτια χειμωνιά
Ἄπ' τῆ φυλῆ μου μ' ἔδωκε, τὰ χελιδόνια μοιάζω,
Κι' ὅσα τραγούδια θλιβερά τ' ἐπὶ τῆς ζωῆς μου βιάζω
Τραγούδια τῶν χελιδόνων μοιάζουσε κ' ἐκίνα...
Μὰ πᾶν καὶ ἔστη πατρίδα μου βροθὸν χορτάρι, κρίνα,
ὅτι νὰ χερῖσιν καὶ ἐγὼ ἔστη ἔργα μου γονία.

Ὁ νεαρὸς ἡπειρώτης ποιητὴς εἶνε ἀξίος πάσης συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως διὰ τὰ συμβάντα αὐτῷ, δὲν στερεῖται δὲ ὡς δεικνύεται καὶ ἐμπνεύσεως οὕτε ἀδεῖως χειρίζεται τὸν στίχον, ἐρ' ὃ καὶ θαρροῦντος συνιστάμεν τὸ ἀγγελῶτομον βιβλιόριόν του. M. M.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πέμπτη, 4 Μαΐου

Τὸ παρελθὸν σάββατον ἀνεχώρησε διὰ Πατρῶν καὶ Βρίντις εἰς Γερμανίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μνηστῆς αὐτοῦ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος. Ὁ διάδοχος ἐκ Πατρῶν εἰς Βρίντις ἐπέθη τὸ ῥωσικὸν θωρηκτὸν ὀνισκῶν, ὃ ἐπέθη καὶ ὁ μέγας Δοῦξ Παῦλος. Ἡ λοιπὴ βασιλικὴ οἰκογένεια ἀπέρχεται εἰς Πετροῦπολιν περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνός, ἀπὸ πρῶτον ὑποστῇ τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν αὐτοῦ ὁ βασιλόπουκος Νικόλαος. Οἱ γάμοι τῆς βασιλοπούκουσας Ἀλεξάνδρας τελεσθήσονται τὴν 4 ἢ 6 προσεχούσας ἰουνίου.

— Ἐγένετο χθὲς μετὰ πάσης ἐπισιμότητος ἡ κηδεῖα τοῦ ὑποστρατηγοῦ Δ. Γρίβα, τοῦ ὁποῦο ὁ νεαρὸς μετερέβρη ἐκ Μασσαλίας ἐνθα ἀπέθανεν ἐκ πνευμονίας. Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπεδόθησαν τιμὰ ὑποστρατηγοῦ. Τὴν νεκρώσιμον πομπὴν παρεκολούθησαν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοὶ καὶ πᾶσαι αἱ ἐν Ἀθῆναις ἐδρευούσαι ἀρχαί, ἐπὶ δὲ ὀλόκληρος ἡ φρουρὰ τῆς πόλεως. Εἰς τὸν ναὸν μετέβη καὶ ὁ βασιλεὺς. Λόγον ἐπικύρησεν ἐξεφωνήσας ὁ κ. Ἀθ. Ροντήρης, ποίημα δὲ ὁ κ. Ἀχ. Παράσχου. Ἐκ τῶν νουτῶν τῆς Μητροπόλεως ἡ πομπὴ διηρῦνθη εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ αἰδηροδρόμου Πελοποννήσου, ὅπου ὁ βουλευτὴς καὶ ἀντισυνταγματάρχης κ. Κόρπας εἶπε λόγους τινὰς ἀποκαιρετισμοῦ. Ὁ νεαρὸς ἐντὸς κλειστοῦ φερέτρον ἀπεσάλη εἰς Πάτρας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Βόνιτσαν, ὅπου θέλει ταφῆ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιθυμίαν ἢν πρὸ τοῦ θανάτου ἐξέφρασεν.

— Σεβαστὴ καὶ λογία δέσποινα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἢ Ζωῆ Εὐ. Βαλτατζῆ ἀπέθανεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μετ' ὀδυνηρῶν νόσων.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΤΑ ΚΟΥΡΟΥ(Υ)ΦΕΞΑΛΑ

Κύριε Δευθυντὰ τῆς Ἐστίας,

Τῆς Μακεδονίας οἱ Βλάχοι κόρρι (κόρρα) μὲν καλοῦσι τὰ κέρατα ἐν τοῖς Λατινικοῖς σῆμα, φέξαλι (φέξαλι) δὲ τὰ κοινῶς παρ' ἡμῖν «πελεκουδία» ἢ «εὐλάκια», τὰ ἐνάσματα, σχηματίζοντες ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ φέγγω — φέξι, ὅπως ἔχουσι καὶ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ λέξεις μὴ διασποχῆς παρ' αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησιν, περὶ ὧν ἄλλοτε (πρὸλ. καὶ κ. Πανταζῖδ. ἐν Φιλίστορ. τόμ. γ' σελ. 125) *κουραφέξαλι* δὲ ἐν συνθέσει καλοῦσιν οἱ Βλάχοι τὰ κοινῶς λεγόμενα ζυλοκέρατα καὶ μεταφορικῶς ἐκ τῆς εὐτελείας τοῦ καρποῦ τούτου, πᾶν τὸ ἀνάξιον λόγου καὶ σκέψεως καὶ προσοχῆς (πρὸλ. «κοκοῦθια» κ.τ.λ.) ἡμεῖς, ἀποβαλόντες τὸ ρ, ὅπερ μετὰ τοῦ ρ προσέπιπε ζενότροπον, *κουραφέξαλα* καλοῦμεν τὰ ἐνάσματα, τὰ εὐλάκια ὧν πάντων ἐπιτηδεύματα πρὸς πυρὸς παραγωγὴν (= φέξι) εἶναι, ὡς γνωστὸν, τὰ λεπτὰ καὶ ὀξεῖα τὰ ἐν σχηματικῶν κεράτων, μεταφορικῶς δὲ ὅτι καὶ οἱ Βλάχοι ὡς πρὸς τὴν κατάληξιν πρὸλ. *κούφραλα, τσάφαλα, μπάμπαλα, σκύβαλα* κ.τ.λ.

Ἐὰν ταῦτα μὴ γαίνωνται ὡμῖν *κουραφέξαλα* πράγματι, δημοσιεύσατε, παρακαλῶ, ἐν τῇ φιλίᾳ «Ἐστία».

Ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῇ 23 Ἀπριλίου 1889.

Π. Π.